Този текст служи само за информационни цели и няма правно действие. Институциите на Съюза не носят отговорност за неговото съдържание. Автентичните версии на съответните актове, включително техните преамбюли, са версиите, публикувани в Официален вестник на Европейския съюз и налични в EUR-Lex. Тези официални текстове са пряко достъпни чрез връзките, публикувани в настоящия документ

►B РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1925/2006 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 20 декември 2006 година

относно влагането на витамини, минерали и някои други вещества в храните

(ОВ L 404, 30.12.2006 г., стр. 26)

Изменен със:

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►M1	Регламент (ЕО) № 108/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2008 година	L 39	11	13.2.2008 г.
►M2	Регламент (ЕО) № 1170/2009 на Комисията от 30 ноември 2009 година	L 314	36	1.12.2009 г.
►M3	Регламент (ЕС) № 1161/2011 на Комисията от 14 ноември 2011 година	L 296	29	15.11.2011 г.
►M4	Регламент (ЕС) № 1169/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 година	L 304	18	22.11.2011 г.
►M5	Регламент (ЕС) № 119/2014 на Комисията от 7 февруари 2014 година	L 39	44	8.2.2014 г.
►M6	Регламент (ЕС) 2015/403 на Комисията от 11 март 2015 година	L 67	4	12.3.2015 г.
►M7	Регламент (ЕС) 2017/1203 на Комисията от 5 юли 2017 година	L 173	9	6.7.2017 г.
►M8	Регламент (ЕС) 2019/649 на Комисията от 24 април 2019 година	L 110	17	25.4.2019 г.
►M9	Регламент (ЕС) 2019/650 на Комисията от 24 април 2019 година	L 110	21	25.4.2019 г.
►M10	Регламент (ЕС) 2021/468 на Комисията от 18 март 2021 година	L 96	6	19.3.2021 г.

▼B

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1925/2006 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 20 декември 2006 година

относно влагането на витамини, минерали и някои други вещества в храните

ГЛАВА I

ПРЕДМЕТ, ОБХВАТ И ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 1

Предмет и обхват

1. Настоящият регламент хармонизира разпоредбите, установени със законови, подзаконови или административни разпоредби в държавите-членки, които се отнасят до влагането на витамини и минерали, както и на някои други вещества в храните, с цел осигуряване на ефективното функциониране на вътрешния пазар, като в същото време се предоставя високо равнище на защита на потребителите.

2. Разпоредбите на настоящия регламент относно витамините и минералите не се прилагат за хранителните добавки, които са предмет на Директива 2002/46/ЕО.

3. Настоящият регламент се прилага, без да се засягат специфичните разпоредби, установени в законодателството на Общността, отнасящи се до:

а) храните за специални хранителни потребности и, при липса на специфични разпоредби, изискванията по отношение на състава на тези продукти, които са необходими за задоволяване на хранителните потребности на хората, за които са предназначени;

б) нови храни и нови хранителни съставки;

в) генетично модифицирани храни;

г) хранителни добавки и ароматизанти;

д) разрешени екологични практики и процеси.

Член 2

Определения

По смисъла на настоящия регламент:

1. „Органът“ означава Европейският орган за безопасност на храните, създаден с Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 г. за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните ([1]);

2. „друго вещество“ означава вещество, различно от витамин или минерал, което има хранителен или физиологичен ефект.

([1]) ОВ L 31, 1.2.2002 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 575/2006 на Комисията (ОВ L 100, 8.4.2006 г., стр. 3).

▼B

ГЛАВА II

ВЛАГАНЕ НА ВИТАМИНИ И МИНЕРАЛИ

Член 3

Изисквания по отношение на влагането на витамини и минерали

1. Единствено витамините и/или минералите, изброени в приложение I, и във формите, посочени в приложение II, могат да бъдат влагани в храните в съответствие с правилата, установени в настоящия регламент.

2. Витамините и минералите във форма, която е бионалична за човешкия организъм, могат да се влагат в храните, независимо дали те обикновено се съдържат или не в тези храни, за да се отчетат, по-специално:

а) недостиг на един или повече витамини и/или минерали в населението или в конкретни групи от населението, което може да бъде показано посредством клинични или субклинични доказателства за недостиг или оценени ниски нива на прием на хранителни вещества; или

б) възможността да се подобри хранителният статус на населението или на конкретни групи от населението и/или да се коригира възможният недостиг на витамини и минерали в хранителния прием в резултат на промени в хранителните навици; или

в) развиващото се общоприето научно познание относно ролята на витамините и минералите в храненето и последващото им въздействие върху здравето на човека.

▼M1

3. Промени в списъците, посочени в параграф 1 от настоящия член, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 14, параграф 3, като се взема предвид становището на Органа.

При наложителни причини за спешност Комисията може да прибегне до процедурата по спешност, посочена в член 14, параграф 4, за изваждането на витамин или минерал от списъците, посочени в параграф 1 на настоящия член.

Преди да извърши тези промени, Комисията провежда консултации със заинтересованите страни, по-специално със стопанските субекти в хранителната промишленост и потребителски групи.

▼B

Член 4

Ограничения върху влагането на витамини и минерали

Витамини и минерали не могат да се влагат във:

▼B

а) непреработени храни, включително, но не само плодове, зеленчуци, месо, птици и риба;

б) напитки с повече от 1,2 % обемно алкохолно съдържание, с изключение и чрез дерогация от разпоредбите на член 3, параграф 2, в продукти:

i) посочени в член 44, параграфи 6 и 13 от Регламент (ЕО) № 1493/1999 на Съвета от 17 май 1999 г. относно общата организация на пазара на вино ([1]); и

ii) които са пуснати на пазара преди приемането на настоящия регламент; и

iii) за които Комисията е била официално уведомена от държава-членка в съответствие с член 11,

и при условие че не са обявени хранителни или здравни претенции.

▼M1

Мерките, които определят допълнителните храни или категории храни, в които не могат да бъдат влагани определени витамини и минерали, и които са предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент, могат да се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 14, параграф 3, въз основа на научни доказателства и като се вземе предвид тяхната хранителна стойност.

▼B

Член 5

Критерии за чистота

▼M1

1. Мерките, които определят критериите за чистота за витаминните форми и минералните вещества, изброени в приложение II, и които са предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент чрез допълването му, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 14, параграф 3, освен когато те се прилагат по силата на параграф 2 на настоящия член.

▼B

2. Прилагат се критериите за чистота на витаминните форми и минералните вещества, изброени в приложение II, които са определени със законодателството на Общността, по отношение на тяхната употреба при производството на храни за цели, различни от посочените в настоящия регламент.

3. За тези витаминни форми и минерални вещества, изброени в приложение II, за които не са установени критерии за чистота в законодателството на Общността и докато такива критерии бъдат приети, се прилагат общоприетите критерии за чистота, препоръчани от международни органи, и може да се поддържат национални правила, които установяват по-строги критерии за чистота.

([1]) ОВ L 179, 14.7.1999 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 2165/2005 (ОВ L 345, 28.12.2005 г., стр. 1).

▼B

Член 6

Условия за влагане на витамини и минерали

▼M1

1. Когато в храните се влага витамин или минерал, общото количество на витамина или минерала, което се съдържа, независимо с каква цел, в храната, която се продава, не надвишава максималните количества. Мерките, които определят това количество и които са предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент чрез неговото допълване, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 14, параграф 3. За тази цел Комисията може да представя проект на мерки за максималните количества в срок до 19 януари 2009 г. За концентрирани или дехидратирани продукти определените максимални количества са тези, които се съдържат в храните, когато са приготвени за консумация в съответствие с указанията на производителя.

2. Всички условия, които ограничават или забраняват влагането на определен витамин или минерал в храна или категория храни и които са предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент, включително чрез допълването му, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 14, параграф 3.

▼B

3. Максималните количества, посочени в параграф 1, както и условията, посочени в параграф 2, се определят, като се имат предвид:

а) по-високите нива на безопасност за витамини и минерали, установени посредством научна оценка на риска, въз основа на общоприети научни данни, които отчитат, при необходимост, променливите степени на чувствителност на различните групи потребители; и

б) приемът на витамини и минерали от други източници на хранене.

4. Когато максималните количества, посочени в параграф 1, и условията, посочени в параграф 2, са определени, под внимание трябва да се вземе и референтната за населението доза витамини и минерали.

5. Когато максималните количества, посочени в параграф 1, и условията, посочени в параграф 2, са определени за витамините и минералите, чиито референтни дози за населението са близо до по-високите нива на безопасност, при необходимост трябва да се вземе под внимание следната информация:

а) делът, който всеки един от продуктите има към общия хранителен режим на населението като цяло или на подгрупи от населението;

б) хранителният профил на продукта, установен в съответствие с разпоредбите на Регламент (ЕО) № 1924/2006.

▼M1

6. Влагането на витамин или минерал в храна води до наличието на този витамин или минерал в храната най-малко в значително количество, когато такова е определено съгласно приложението към Директива 90/496/ЕИО. Мерките, които определят минималните количества, включително всички по-малки количества, чрез дерогация от горепосочените значителни количества, за конкретни храни или категории храни, и които са предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент чрез допълването му, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 14, параграф 3 от настоящия регламент.

▼B

Член 7

Етикетиране, представяне и реклама

▼M1

1. Етикетирането, представянето и рекламирането на храни, в които са вложени витамини и минерали, не включват твърдения, които посочват или загатват, че един балансиран и разнообразен хранителен режим не може да осигури подходящи количества хранителни вещества. Където е уместно, по отношение на определено хранително вещество може да бъде приета дерогация, предназначена да измени несъществени елементи на настоящия регламент чрез допълването му, в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 14, параграф 3.

▼B

2. Етикетирането, представянето и рекламата на храни, в които са били вложени витамини и минерали, не трябва да заблуждава или подвежда потребителя от гледна точка на хранителните свойства, които храната е придобила, в резултат на влагането на тези хранителни вещества.

▼M4

3. Етикетирането на хранителната информация е задължително за продуктите, в които са били вложени витамини и минерали и които попадат в обхвата на настоящия регламент. Информацията, която трябва да се предостави, включва данните, посочени в член 30, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1169/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 г. за предоставянето на потребителите на информация за храните ([1]), както и общите количества от вложените витамини и минерали, които се съдържат в храната.

▼B

4. Етикетирането на продукти, в които са били вложени витамини и минерали, може да съдържа изявление, което посочва подобно влагане, съгласно условията, установени в Регламент (ЕО) № 1924/2006.

5. Настоящият член се прилага, без да се нарушават други разпоредби от законодателството в областта на храните, което се прилага по отношение на конкретни категории храни.

6. Правилата за прилагането на настоящия член могат да бъдат определени в съответствие с процедурата, посочена в член 14, параграф 2.

([1]) ОВ L 304, 22.11.2011 г., стр. 18.

▼B

ГЛАВА III

ВЛАГАНЕ НА НЯКОИ ДРУГИ ВЕЩЕСТВА

Член 8

Вещества, чиято употреба в храни е забранена, ограничена или е в процес на оценка

1. Процедурата, предвидена в настоящия член, се прилага, когато вещество, различно от витамините или минералите, или съставка, съдържаща вещество, различно от витамините или минералите, е вложено в храни или се използва при производството на храни при условия, които биха довели до приемането на количества от това вещество, значително надвишаващи количествата, които се предполага, че могат да бъдат приети при нормални условия на консумация при балансиран и разнообразен хранителен режим, и/или които по някакъв друг начин биха представлявали потенциален риск за потребителите.

▼M1

2. По своя инициатива или въз основа на информацията, предоставена от държавите-членки, Комисията може, след оценка от Органа на наличната информация за всеки отделен случай, в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, предвидена в член 14, параграф 3, да реши да включи, ако е необходимо, веществото или съставката в приложение III. По-специално:

а) ако е установено вредно въздействие върху здравето, веществото и/или съставката, съдържаща веществото:

i) се включва в приложение III, част А и се забранява влагането му/ѝ в храни или използването му/ѝ при производството на храни; или

ii) се включва в приложение III, част Б, като влагането му/ѝ в храни или използването му/ѝ при производството на храни се разрешава само при условията, определени в посоченото приложение;

б) ако е установена възможност за вредно въздействие върху здравето, но продължава да съществува научна несигурност по въпроса, веществото се включва в приложение III, част В.

Поради наложителни причини за спешност Комисията може да използва процедурата по спешност, посочена в член 14, параграф 4, за да включи веществото или съставката в приложение III, част А или Б.

▼B

3. Разпоредбите на Общността, приложими за определени храни, могат да предвиждат ограничения или забрани за употребата на някои вещества в допълнение на установените в настоящия регламент.

4. Икономическите оператори на хранителни предприятия или други заинтересовани страни могат по всяко време да представят за оценка пред Органа досие, съдържащо научни данни, които доказват, че дадено вещество от списъка в приложение III, част В е безопасно при употребата си в храна или категория храни и които обясняват целта, с която то се използва. Органът трябва да уведоми незабавно държавите-членки и Комисията за постъпилата информация и да им предостави досието.

▼M1

5. В срок от четири години от датата на включване на вещество в списъка в приложение III, част B, в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 14, параграф 3, и като се вземе предвид становището на Органа по отношение на досиета, които са постъпили за оценка съгласно посоченото в параграф 4 от настоящия член, се взема решение, предназначено да измени несъществени елементи на настоящия регламент, за общо разрешение за използването на вещество, изброено в приложение III, част B, или за включването му в приложение III, част A или Б, в зависимост от случая.

Поради наложителни причини за спешност Комисията може да използва процедурата по спешност, посочена в член 14, параграф 4, за включване на веществото или съставката в приложение III, част A или Б.

▼B

6. Комисията установява в съответствие с процедурата, посочена в член 14, параграф 2, прилагащи правила за изпълнението на настоящия член, включително правила относно подаването на информацията, посочена в параграф 4 от настоящия член.

ГЛАВА IV

ОБЩИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 9

Регистър на Общността

1. Комисията създава и поддържа Регистър на Общността относно влагането на витамини и минерали и някои други вещества в храните, наричан по-долу „Регистърът“.

2. Регистърът съдържа информация относно:

а) витамините и минералите, които могат да бъдат влагани в храни, съгласно списъка в приложение I;

б) витаминните форми и минералните вещества, които могат да бъдат влагани в храни, съгласно списъка в приложение II;

в) максималните и минималните количества от витамини и минерали, които могат да бъдат влагани в храни, както и свързаните с това условия, определени в съответствие с член 6;

г) информация относно националните разпоредби, свързани със задължителното влагане на витамини и минерали, посочени в член 11;

д) ограничения за влагането на витамини и минерали, определени в член 4;

е) веществата, за които са били представени досиета, както е предвидено в член 17, параграф 1, буква б);

ж) информация относно веществата, посочени в приложение III, и причините за включването им в това приложение;

▼B

з) информация относно веществата, включени в списъка в приложение III, част B, чиято употреба е разрешена, както е посочено в член 8, параграф 5.

3. Регистърът е достъпен за обществеността.

Член 10

Свободно движение на стоки

Без да се нарушават разпоредбите на Договора, по-специално разпоредбите на членове 28 и 30 от него, държавите-членки не могат да ограничават или забраняват търговията с храни, които отговарят на изискванията на настоящия регламент и на актовете на Общността, приети във връзка с неговото прилагане, като прилагат нехармонизирани национални разпоредби, уреждащи влагането на витамини и минерали в храните.

Член 11

Национални разпоредби

1. До 19 юли 2007 г. държавите-членки информират Комисията за съществуващите национални разпоредби, свързани със задължителното влагане на витамини и минерали, както и за продуктите, които попадат между изключенията, предвидени в член 4, буква б).

2. Ако държава-членка счете за необходимо, при липсата на разпоредби на равнище Общност, да приеме ново законодателство:

а) относно задължителното влагане на витамини и минерали в определени храни или категории храни; или

б) относно забраната или ограничаването на употребата на някои други вещества при производството на определени храни,

тя информира Комисията в съответствие с процедурата, установена в член 12.

Член 12

Процедура за нотифициране

1. Ако държава-членки счете за необходимо да приеме ново законодателство, тя нотифицира Комисията и останалите държави-членки за предвидените мерки и посочва причините, които ги обосновават.

2. Комисията провежда консултации с Комитета, посочен в член 14, параграф 1, ако счита, че тези консултации са полезни или ако държава-членки е поискала те да бъдат проведени, и дава становище относно предвидените мерки.

3. Заинтересованата държава-членка може да предприеме предвидените мерки само шест месеца след уведомяването, посочено в параграф 1, и при условие че становището на Комисията не е отрицателно.

Ако становището на Комисията е отрицателно, тя определя в съответствие с процедурата, посочена в член 14, параграф 2, и преди да изтече срокът, посочен в първата алинея от настоящия параграф, дали предвидените мерки могат да бъдат приложени. Комисията може да изиска да бъдат направени изменения на предвидените мерки.

▼B

Член 13

Защитни мерки

1. В случаите, когато държава-членка има сериозни основания да счита, че даден продукт застрашава здравето на човека въпреки неговото съответствие с настоящия регламент, тази държава-членка може временно да преустанови или да ограничи прилагането на съответните разпоредби на своята територия.

Тя следва незабавно да информира останалите държави-членки и Комисията за това и да посочи причините за своето решение.

2. Решение се взема в съответствие с процедурата, посочена в член 14, параграф 2 и, когато е уместно, след като е получено становище от Органа.

Комисията може да започне тази процедура по своя собствена инициатива.

3. Държавата-членка, посочена в параграф 1, може да поддържа преустановяването или ограничението, докато не бъде нотифицирана за решението, посочено в параграф 2.

▼M1

Член 14

Процедура на комитета

1. Комисията се подпомага от Постоянния комитет по хранителната верига и здравето на животните, създаден с член 58, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 178/2002.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилагат членове 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

Срокът, предвиден в член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО, се определя на три месеца.

3. При позоваване на настоящия параграф се прилагат член 5а, параграфи 1—4 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се взимат предвид разпоредбите на член 8 от него.

4. При позоваване на настоящия параграф се прилагат член 5а, параграфи 1, 2 и 6 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

▼B

Член 15

Мониторинг

За да се улесни ефективното наблюдение на храните, в които са били влагани витамини и минерали, както и на храните, съдържащи веществата, включени в списъците в приложение III, части Б и В, държавите-членки могат да изискат от производителя или от лицето, което пуска тези храни на пазара на тяхната територия, да уведомят компетентните органи за пускането на пазара, като им предоставят образец на етикета на продукта. В тези случаи може да бъде изискано и предоставянето на информация за изтеглянето на продукта от пазара.

▼B

Член 16

Оценка

До 1 юли 2013 г. Комисията предоставя на Европейския парламент и на Съвета доклад за ефекта от прилагането на настоящия регламент, по-специално върху развитието на пазара на храни, в които са били вложени витамини и минерали, тяхната консумация, дозите хранителни вещества, приемани от населението, и промените в хранителните навици, както и влагането на някои други вещества, придружен с предложения за изменение на настоящия регламент, които Комисията счита за необходими. В този контекст най-късно до 1 юли 2012 г., държавите-членки предоставят на Комисията съответната необходима информация. Правилата за прилагане на настоящия член се определят в съответствие с процедурата, посочена в член 14, параграф 2.

Член 17

Преходни разпоредби

1. Чрез дерогация от член 3, параграф 1 и до 19 януари 2014 г. държавите-членки могат да разрешат на тяхната територия употребата на витамини и минерали, които не са включени в списъка в приложение I, или на форми, които не са включени в списъка в приложение II, при условие че:

а) съответното вещество се използва за влагане в храни, които се продават на пазара на Общността към 19 януари 2007 г.; и

б) органът не е дал неблагоприятно становище по отношение на употребата на това вещество или неговото използване под съответната форма при производството на храна въз основа на досие, съдържащо информация в подкрепа на употребата на веществото, което трябва да бъде предоставено на Комисията от държавата членка не по-късно от 19 януари 2010 г.

2. До 19 януари 2014 г. държавите-членки могат, в съответствие с разпоредбите на Договора, да продължат да прилагат съществуващите в националното законодателство ограничения или забрани за търговията с храни, в които са били вложени витамини и минерали, които не са включени в списъка в приложение I или под формите, които не присъстват в списъка в приложение II.

3. Държавите-членки могат, в съответствие с разпоредбите на Договора, да продължат да прилагат съществуващите в националното законодателство разпоредби относно максималните и минималните количества на витамините и минералите, включени в списъка в приложение I, които са влагани в храни, и относно условията, които са приложими по отношение на това влагане, до приемането на съответни мерки на равнище Общност, в съответствие с член 6 или съгласно други специфични разпоредби на Общността.

Член 18

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз.*

▼B

Той се прилага от 1 юли 2007 г.

Храните, които са пуснати на пазара или които са етикетирани преди 1 юли 2007 г., но които не съответстват на разпоредбите на настоящия регламент, могат да бъдат продавани до изтичане на срока на тяхната годност, но не по-късно от 31 декември 2009 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ВИТАМИНИ И МИНЕРАЛИ, КОИТО МОГАТ ДА БЪДАТ ВЛАГАНИ В ХРАНИ

1. **Витамини**

Витамин A

Витамин D

Витамин E

Витамин K

Витамин B_1

Витамин B_2

Ниацин

Пантотенова киселина

Витамин B_6

Фолиева киселина

Витамин B_{12}

Биотин

Витамин C

2. **Минерали**

Калций

Магнезий

Желязо

Мед

Йод

Цинк

Манган

Натрий

Калий

Селен

Хром

Молибден

Флуорид

Хлорид

Фосфор

▼M2

Бор

▼**M2**

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Витаминни форми и минерални вещества, които могат да бъдат влагани в храни

1. **Витаминни форми**

ВИТАМИН A

ретинол

ретинил ацетат

ретинил палмитат

бета-каротин

ВИТАМИН D

холекалциферол

ергокалциферол

ВИТАМИН E

D-алфа-токоферол

DL-алфа-токоферол

D-алфа-токоферил ацетат

DL-алфа-токоферил ацетат

D-алфа-токоферил киселинен сукцинат

ВИТАМИН K

филохинон (фитоменадион)

менахинон (*)

ВИТАМИН B1

тиамин хидрохлорид

тиамин мононитрат

ВИТАМИН B2

рибофлавин

натриев рибофлавин 5′-фосфат

НИАЦИН

никотинова киселина

никотинамид

ПАНТОТЕНОВА КИСЕЛИНА

калциев D-пантотенат

натриев D-пантотенат

декспантенол

ВИТАМИН B6

пиридоксин хидрохлорид

пиридоксин 5′-фосфат

пиридоксин дипалмитат

(*) Обикновено менахинонът се среща под формата на менахинон-7 и по-рядко — на менахинон-6.

▼**M2**

ФОЛИЕВА КИСЕЛИНА

птероилмоноглутаминова киселина

калциев L-метилфолат

ВИТАМИН B12

цианокобаламин

хидроксокобаламин

БИОТИН

D-биотин

ВИТАМИН C

L-аскорбинова киселина

натриев-L-аскорбат

калциев-L-аскорбат

калиев-L-аскорбат

L-аскорбил 6-палмитат

2. **Минерални вещества**

калциев карбонат

калциев хлорид

калциев цитрат малат

калциеви соли на лимонената киселина

калциев глюконат

калциев глицерофосфат

калциев лактат

калциеви соли на ортофосфорната киселина

калциев хидроксид

калциев малат

калциев оксид

калциев сулфат

▼**M7**

калциева сол на фосфорилирани олигозахариди

▼**M2**

магнезиев ацетат

магнезиев карбонат

магнезиев хлорид

магнезиеви соли на лимонената киселина

магнезиев глюконат

магнезиев глицерофосфат

магнезиеви соли на ортофосфорната киселина

магнезиев лактат

магнезиев хидроксид

магнезиев оксид

магнезиево-калиев цитрат

магнезиев сулфат

железен бисглицинат

железен карбонат

железен цитрат

▼**M2**

железен амониев цитрат

железен глюконат

железен фумарат

натриево-железен дифосфат

железен лактат

железен сулфат

▼**M3**

амониево-железен фосфат

ферихелат на натриев етилендиаминтетраацетат

▼**M2**

железен дифосфат (железен пирофосфат)

железен захарат

елементарно желязо (карбонилно + електролитно + редуциран водород)

меден карбонат

меден цитрат

меден глюконат

меден сулфат

мед-лизинов комплекс

натриев йодид

натриев йодат

калиев йодид

калиев йодат

цинков ацетат

цинков бисглицинат

цинков хлорид

цинков цитрат

цинков глюконат

цинков лактат

цинков оксид

цинков карбонат

цинков сулфат

манганов карбонат

манганов хлорид

манганов цитрат

манганов глюконат

манганов глицерофосфат

манганов сулфат

натриев бикарбонат

натриев карбонат

натриев цитрат

▼M2

натриев глюконат

натриев лактат

натриев хидроксид

натриеви соли на ортофосфорната киселина

обогатени със селен дрожди (**)

натриев селенат

натриев хидроген селенит

натриев селенит

натриев флуорид

калиев флуорид

калиев бикарбонат

калиев карбонат

калиев хлорид

калиев цитрат

калиев глюконат

калиев глицерофосфат

калиев лактат

калиев хидроксид

калиеви соли на ортофосфорната киселина

хромен (III) хлорид и неговите хексахидрати

хромен (III) сулфат и неговите хексахидрати

▼M3

хромен пиколинат

▼M5

хромен(III) лактат трихидрат

▼M2

амониев молибдат (молибден (VI)

натриев молибдат (молибден (VI)

борна киселина

натриев борат

(**) Обогатените със селен дрожди са получени чрез отглеждане в присъствието на натриев селенит като източник на селен и в предлаганата на пазара изсушена форма съдържат не повече от 2,5 mg Se/g. Преобладаващият в дрождите органичен селениев вид е селенометионинът (между 60 и 85 % от общото количество екстрахиран селен в продукта). Съдържанието на други селенови съединения, включително селеноцистеин, не трябва да надвишава 10 % от общото количество екстрахиран селен. По принцип равнището на неорганичен селен не трябва да надвишава 1 % от общото количество екстрахиран селен.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ВЕЩЕСТВА, ЧИЯТО УПОТРЕБА В ХРАНИ Е ЗАБРАНЕНА, ОГРАНИЧЕНА ИЛИ СЕ КОНТРОЛИРА ОТ ОБЩНОСТТА

Част А – Забранени вещества

▼M10

Алое-емодин и всички препарати, в които присъства това вещество

дантрон и всички препарати, в които присъства това вещество

Емодин и всички препарати, в които присъства това вещество

▼M6

стръкове от ефедра и препарати от тях, произхождащи от видове от род *Ephedra*

▼M10

препарати от листа на видовете *Aloe*, съдържащи производни на хидроксиантрацена

▼M9

кора от йохимбе и препарати от нея, произхождащи от йохимбе (*Pausinystalia yohimbe* (K. Schum) Pierre ex Beille)

▼M8

ЧАСТ Б

Ограничени вещества

Ограничено вещество	Условия на употреба	Допълнителни изисквания
Трансмастни киселини, различни от трансмастните киселини, които естествено се срещат в мазнини от животински произход	*Не повече от 2 g на 100 g мазнина* в храни, предназначени за крайния потребител, и в храни, предназначени за доставка за търговия на дребно	Стопанските субекти в хранителната промишленост, доставящи на други стопански субекти в хранителната промишленост храни, които не са предназначени за крайния потребител и не са предназначени за доставка за търговия на дребно, гарантират, че на стопанските субекти в хранителната промишленост, за които извършват доставките, се предоставя информация относно количеството трансмастни киселини, различни от трансмастните киселини, които естествено се срещат в мазнини от животински произход, когато количеството им надвишава 2 g на 100 g мазнина.

▼B

Част В – Вещества, които се контролират от Общността

▼M10

препарати от кората на *Rhamnus frangula* L., *Rhamnus purshiana* DC., съдържащи производни на хидроксиантрацена

препарати от листа или плодове на *Cassia senna* L., съдържащи производни на хидроксиантрацена

препарати от корени или коренища на *Rheum palmatum* L., *Rheum officinale* Baillon“ и техните хибриди, съдържащи производни на хидроксиантрацена

▼M9

_____